

лъкъ. (*Грабчу*) Сынъ ви, чорбаджи, по е така опаченъ, както казвате. Зима той отъ дума; признава чи трѣба да ви почита; като младъ е излѣзълъ нѣкакъ отъ себе си въ първото распаленіе на сърд-нята си; сега е готовъ да направи каквото е вамъ мило и драго, стига да ся отнесете съ него по кротичко и да го оженилите съ нѣкое момиче, което да *аресва* и нему.

Грабчо.

Ай, като е така, кажи му, чи той може за всичко да ся надѣе отъ моя страна, и чи, освѣнъ Марія, азъ го оставямъ свободенъ да си избере която друга ще.

Кольо.

Оставете мя сега да видите (*къмъ Славчо*) Славчо! баща ви не е така безуменъ и опаченъ, както ми го описвате; той ми ся исповѣда и каза чи само вашитѣ лударии сж го разлютили. Относя ся съ васъ както ся относяте и вый съ него; но е готовъ да ви даде всичко що желаете, стига само да го хванете съ добро и съ кротость, и да му покажете почитъ и уваженіе, каквыто чадата длѣжнѣять на бацитѣ си.

Славчо.

Ахъ, бай Кольо, вый можете го увѣри чи, ако ми остави Марія, той ще мя гледа